

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *Katona István*

Tárgy

662.6

Hely

Gyógyvíz vagy fűtőanyag?

A Fürdőigazgatóság nyilatkozata Budapest világhírű hévíz-forrásainak

Forrás: állapotáról és felhasználásáról

Személy

Hélfői Hírek

1958. XII. 22.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Helyszám

"1958"

Hetven évvel ezelőtt halt meg Zsigmondy Vilmos, a világhírű bányamérnök, akit a magyar hévízforrások feltárójának tekint az utókor. Nyolcvankét évvel ezelőtt — világviszonylatban is páratlan módszerrel — a Margitszigeten mélyfúrással ő tárta fel az első hévízforrást. Sikere külföldön is visszhangra talált és más államokból is meghívást kapott artézikutak fúrására. Az évforduló alkalmából Horváth Józseffel, a Fürdőigazgatóság főmérnökével, Budapest hévízforrásainak jelenlegi helyzetéről beszélgettünk.

— Az évforduló jó alkalom arra, hogy Zsigmondy Vilmos úttörőmunkájára emlékezve, szóvá tegyük: óvjuk jobban azt a gazdag kincset, amellyel a természet megajándékozta Budapestet s melyet Zsigmondy úttörőmunkája után a magyar szakemberek a köz javára hozzáférhetővé tettek. Fővárosi hévízforrásaink ma is páratlanok a világon,

nincs egyetlen olyan város, amely annyi gyógyforrással büszkélkedhetne, mint Budapest.

E tekintetben csak Izland vetélkedhetne fővárosunkkal, de ott nagy területeken szóródnak szét a források, s nincs olyan lokális jellegük, mint Budapesten.

Az utóbbi időben olyan nézetek is megnyilvánultak, amelyek gyógyforrásainkat első sorban energiaforrásnak, s nem pedig gyógyítási célokat szolgáló természetes adottságnak tekintik.

Jelenleg 1 200 000 köbméter gyógyforrásvizet használnak évente lakások és intézmények fűtésére.

Miután mindössze 5763 lakásról és néhány intézményről és vállalatról van szó, ami a kétmillió fővárosnak csupán elenyésző hányada, gátat kell vetnünk annak, hogy az értékes forrásvizet ilyen célokra használják, mert ez megterhelné a kutakat, több vizet veszünk ki a kútból, mint amennyit azok természetes úton pótolni tudnak.

A Margitsziget első forrása például, amelyet Zsigmondy tárt fel, abban az időben percenként 11 000 liter 43,8 fokos vizet adott, ma már csak percenként 6000 liter 38,5 fokos vizet ad. A forrás vízszintje több mint 3 méterrel csökkent. Csillaghegyen egy méterrel süllyedt a vízszint és 1950 óta gépekkel kell szivattyúzni a vizet a medencébe. A margitszigeti szálló melletti forrás, amely 1942-ben 8200 liter 42 fokos vizet adott percenként, ma 5000 liter 38,5 fokos vizet szolgáltat. Hasonlóképpen csökkent a Dagály és a Rudas fürdő Juventus és Attila forrásának vízbősége is. Azokba a lakásokba, amelyek már engedélyt kaptak thermásvíz használatára, még bevezethetik a vizet, de

a forrásvizek ilyen célra történő további felhasználásához a gyógyforrások védelmében a Fürdőigazgatóság már nem járul hozzá.

Azt is türelmetlenül várjuk, hogy a Vízművek rekonstrukciója, az új szivattyúk építése mielőbb befejeződjék, hogy Budapest vízszükségletét kizárólag a Dunából tudják biztosítani, miután a nehéz, vízszegény hetekben a forrásvizeket is egyelőre kénytelenek felhasználni.

— Említettem, hogy gyógyforrásainkat kizárólag gyógyítási és fürdési célokra szabad felhasználni; a főváros lakossága mind nagyobb számban igényt tart erre. A Széchenyi fürdőt például 1938-ban 236 000-en látogatták, a múlt évben már 1 963 000 látogatója volt, tehát **nyolcszor annyi, mint a háború előtt.**

A Gellért fürdő látogatottsága hatszorosára növekedet; míg 1938-ban, mindössze 202 000 vendége volt, 1957-ben már 1 260 000 ember élvezte vizét.

A gyógyforrások szakértői időben szólnak, nem vészjel ez, csupán figyelmeztetés: gondoljuk meg alaposan, mire használjuk fővárosunk páratlan természeti adottságát. Jó lenne, ha a vízügyi szakemberek, geológusok, energetikusok, építészmérnökök és tervezők mielőbb leülneek közös megbeszélésre. Erre kötelezi őket az a páratlan világhírű, amelyet a gyógyforrások Budapestnek szereztek.

Katona István